

ద య్యా ల..వె ల్లి

దేశ రాజ కృష్ణ శర్మ

౧

అర్ధరాత్రి, అడివిమార్గము
ఆపులించిన అంధలోకము
చుట్టుప్రక్కల శూన్యదృక్కుల
బాపురంటూ బారజాచింది.

*

పిరికిగుండెల పీల్చి తీసిన
నల్ల నెత్తురు తలకుబోసుక,
కారుమబ్బుల కాటుకెట్టి
కటిక చీకటి గండ్రదుప్పటి
కాసపోసింది.

మొద్దుగుండెల మొండిచీకటి
రంగు రెవికనుగోల దిద్ది
తొడిగింది.

దుఃఖగాధలు, దురితబోధలు
కడుపునిండుగ గర్భభారము
కదలజాలక కదలజాలక
కాళరాతిరి కాలుజాచింది.

ఝల్లుమని అడవెల్ల ఝలబరించింది.
చెట్టుపుట్టలు, కొండకోసలు
చింత చెట్టూ, చివరకొమ్మయు
పొర్లుపొర్లుగ పులకరించాయి.

౨

దయ్యాలు భూతాలు ప్రేతపిశాచాలు
ధగధగల తళతళలు
భగభగల పెళపెళలు
ఢంఢంలధణధణలు
శాకినిలు ఢాకినిలు కామినిలు శైరవులు
కల్లోలకాంతలు కలగలపురోచులూ
వజ్రాల బెఱుకులూ వరహాలముంటలూ
రత్నాలరవళులూ రాయంచనడకలూ
ఉరుములో మెరుపులో హూంకరించాయి
మేఘాలమార్గాన మిటకరించాయి
బ్రహ్మరక్షసి తండ్రి భూణహత్యల తల్లి
బాలరక్షసి పెండ్లి భేతాళ వియ్యంబు
ఎన్నెమ్మ పున్నెమ్మ పిన్ని ముత్యాలమ్మ
ఎన్నెవేష లేసి ఎదురు వెల్లారు
తక్కుతూ తారుతూ తరలివెల్లారు.

మిడిగుడ్ల చాలులూ
నడినెత్తి చూపులూ
కోరముతుల కొక్కిరింతలు
దుప్పిచెవులూ దులబరింపులు
కొండ శిఖరం గొప్పదేహల్
బానకడుపులు బండకాఢులు
నడిచినా మరుగుల్లు తిరుగూ
వరుగులో నుడిగాలి మఱుపూ

ప్రతిభ

మడిమముందుకు వేళ్లు వెనుకకు
పరుగుపరుగున బారదూరం.

3

హేహేభాయి హోహోభాయి
హేహేభాయి హోహోభాయి
వెనుకముందుల చూడబోయి
ఓపెళ్ళికొడుకా
పెళ్ళికూతురు పగలనవ్వేనోయి
అహోహం ఒహోహం
అహోభాయి ఒహోభాయి

అందాలపల్లకీ ఆహమేఘాలపై
గజ్జలగుర్రమే కోరుకున్నావా
ఓపడుచుపిల్లా
పూర్వవాసనమహిమ పొంగిపోయేవా
ఓపెళ్ళిపడుచూ
ఉహూహూం ఒహోహూం
హేహేహం అహేహం

మనకు లొంగనివాడు
మహిలేనివాడు
మనలమెచ్చినవాడు మరియాడవాడు
మనసులో నరకంబు
నరకసౌఖ్యంబు
మనసుమార్గం తెలిసి
మనలగుప్పెట నిలిపి

ఏడ్పులో ఎడకోయ్యుకోతలో
చూపులో నిశితంపుబాధలో
నవ్వులూ పువ్వులూ నాల్గుకాయలుకాయ
సౌఖ్యన చరియించు సాధువెవ్వడులేని

308

ధరణిపై మనకింక స్వేచ్ఛగా
ఊరేగుడము పెళ్ళి
ఊరెల్ల ఊర్పుగా
ఓపెళ్ళికొడుకా
ఊరేగవోయి! మనసు
లుయ్యిత లూగగా
పారతంత్ర్యపు ప్రజలు
దారిద్ర్యకూపాన దుఃఖవాహినిలోన
బుడకల్లు వెట్టగా
ఊరేగవోయి! మనసు
లుయ్యిత లూగగా

*

పల్లకీ లేచింది పాణి లేచింది
పల్లకీ బోయాలు పాటపాడారు
అడవిలో నిలువెల్ల హడిలిపోయింది
తప్పెట్లు తాళాలు జోలు రంధ్రోల్లాను
ఘంఠియ్య ఘంఠియ్య తూగిపోతున్నాయి

౪

ఉత్తరానా మర్రిచెట్టు
ఉరిమి చూచింది
కొరవిదయ్యం శ్రీమణభిక్షువు
గొల్లుమన్నార
వల్లకాటిలొ దుమ్ము దుమ్ముగ
ధూళిలేగింది

తుమ్మచెట్టూ తూలివిరిగను
బొబ్బరింతలు పొక్కిపోయెను
ఎండుమంటలు నాట్యమాడగ
నక్కలూ తోడేళ్లు ఎగిరినై

జీవితేచ్ఛలు నుఖము దుఃఖము
తోడుతోడుగ చితిని పేర్చగ
మాయమైనది మాయదేహం

రోజుతూ ఈమంట
పొక్కుతూ ఈధూళి
ఎన్నేళ్లు గడిచినా ఏదారిపోయినా
తమదగ్గరకు
కడసారిమార్గమని
చాటి చెప్పినవి

*

మండుచున్నా పోదకొంటితో
మండల న్యాయంబుచేసే
మనిషి, కంకాళి!
చేతివేళ్లు చిన్నపురే
చిటిలు మన్నాది.
ఓశ్రమణియూ!
లేచి రావోయి!

మంత్రమూ తంత్రమూ మాటమరిచేవా
పెల్లకి పెద్దలూ ఎవరులేరోయి.

శింశుపా చెట్టుపై బిగురువోసే దెవరు
చీకటిమానుపై చిగురు నిలిపే దెవరు
నల్లకానుగ చెట్టు ఎరుపు చేసే దెవరు
ఇల్లువాకిళ్లన్ని ఎర్రసీమయముగా
నెత్తురూ - కాళాపి
బొమికలూ - ముగ్గుగా
తీరుగా అలికి తీర్చిం దెవరు
నల్లనీ దిక్కులూ ఎరుపు నిల్విన దెవరు
రండోయి! భూతాలు లేచి రారండి!
రండి! పేరంటాళ్లు రండి రారండి.

౫

లోకమంతా వల్లకాడూ
మండుతున్నది మంచిమార్గం
బొగ్గుగా మారింది న్యాయం
ధర్మమంతా గాలిలో
ధూళిలో తేలిపోయింది.

Source: A.P. Press Academy Website, Pratibha Patrika - 1938

Disclaimer: This topic/article/write-up has been posted here to increase the availability of some rare, forgotten and precious material for appreciation by a wider audience and with no intention what so ever of copy right violation.

Request for removal of any copyrighted material, by the owner, will be promptly complied with.

Maganti Vamsi Mohan